

ת"פ 37630/06/12 - מדינת ישראל נגד ע ס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37630-06-12 מדינת ישראל נ' ס
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אלכס ישראלוב
נגד
ע ס
המאשימה
ע"י עו"ד מנדלמן
הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. התביעה מייחסת לנאשם עבירה של תקיפת בן זוג עבירה לפי סעיף 379 + 382 (ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ועבירת איומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק.
2. כתב האישום מבוסס ברובו על עדות הגב' ח ח. מיוחס לנאשם מספר אירועים אלימים שהתרחשו בשנת 2009. המתלוננת והנאשם היו ביחד מספר שנים עד שנפרדו בחודש ספטמבר 2009. לבני הזוג שני ילדים בן ובת.
3. בכתב האישום נטען כי ביום 20.10.09 ב.....תקף הנאשם את המתלוננת בכך שזרק לעברה בקבוק מי עדן מלא אשר פגע בראשה.
בסוף חודש נובמבר 2009 תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט בישבנה.
הנאשם איים על המתלוננת בחודש מאי 2009 בכך שאמר לה בשיחת טלפון כי יבוא לבית אימה, יהפוך את הבית וישרוף את המתלוננת ואת אמא שלה.
בהמשך איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שאם עוד פעם תקח את הילדים, הוא ימצא אותה, ישפוך עליה בנזין וישרוף אותה, וכן איים בכך שאמר "אני אכניס לך סכין מהכוס".

במועד אחר בחודש מאי 2009 בעט הנאשם בברכה של המתלוננת.

כשבועיים מאוחר יותר תקף הנאשם את המתלוננת בכך שזרק חפץ על רגלה ובעט בבטנה בעודה יושבת על הספה.

4. הנאשם לא התייצב למספר ישיבות, הוצאו נגדו צוו הבאה. בסיכומו של דבר ביום 3 באוקטובר 2013 כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

מהלך הדין

5. המתלוננת העידה על רצף של מעשי אלימות ואיומים מצד הנאשם כלפיה שגרמו לה בסופו של דבר להימלט עם ילדיה למקלט לנשים מוכות.

6. המתלוננת הגב' א ש מסרה בעדותה בפני את הפרטים הבאים:

א. העדה סיפרה כי באחד מימי שישי הנאשם כעס על כך שהבית לא מוכן לשבת והפך את כל הבית. המתלוננת עזבה את הבית וחזרה במוצאי שבת.

במקרה אחר במהלך ויכוח הנאשם זרק עליה בקבוק של מי עדן שפגע לה בראש.

העדה ציינה כי הנאשם הרבה לאיים עליה. היא סיפרה על איומים על רקע גילוי העובדה שהיא מעשנת והוסיפה כי רצתה לפנות למשטרה, אך אם הנאשם שכנעה אותה לא לעשות כן.

ב. העדה מסרה כי בעקבות איומי הנאשם יום אחד עזבה את הבית והלכה לבית אמה. הנאשם התקשר ואמר "אני אשרוף אותך ואשרוף את אמא שלך".

העדה מסרה על מקרה שהנאשם בעט בה ברגל בערב שבת ואמר לה "עכשיו תתנהגי כמו משי". המתלוננת מסרה על מקרה נוסף בו הנאשם הכניס לה ברכיה במפתח הלב.

ג. המתלוננת אישרה כי לאחר שהכירה את הנאשם ניתקה את קשריה עם אמה. כמו כן אישרה כי בלעה כדורים לאחר שהנאשם איים עליה ופונתה לבית החולים. העדה מסרה כי רק בשלב מאוחר היא שיתפה את הוריה על מה שקורה בבית.

ד. בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי המשמורת של בתה מבעלה הראשון נמסרה בהסכמתה לאב וכי היא רואה את הבת בהתאם להסדרי הראיה. העדה מסרה עוד כי בנה נמצא במשמורת הנאשם והיא פוגשת בו בהתאם להסדרי הראיה.

- ה. העדה אישרה כי הגישה מספר רב של תלונות נגד הנאשם. היא גם אישרה כי אחת התלונות היתה תלונה על אונס.
- העדה אישרה כי היה לה קשר טוב עם אם הנאשם וכי היא עזרה בגידול הילדים.
- ו. העדה ציינה כי לא הזמינה את הוריה לברית של בנה כיוון שהנאשם לא רצה כל קשר איתם. העדה הסכימה כי בשלב מסויים הנאשם גילה אנושיות והסכימה לפגוש את הוריה.
- ז. העדה הוסיפה כי נקבע בבית המשפט לענייני משפחה שנקטה באלימות כלפי בנה מ.. המתלוננת אישרה כי ניהלה שיחות עם הנאשם גם לאחר הגשת התלונה וציינה כי השיחות היו בנושא החזרת הילדים.
- העדה מסרה כי בחודש נובמבר 2009 שוחחה עם הנאשם בתקווה לשמוע ממנו כי הוא מצטער ומתנצל.
- ח. לשאלת הסניגורית טענה העדה כי הנאשם הכריח אותה לשתות בסופי שבוע. העדה אישרה כי הנאשם הוא אב טוב לילדיו.
- ט. העדה מסרה כי לנאשם לקח הרבה זמן לקבל את העובדה כי בנם מ. זקוק לטיפול מיוחד "...הוא לא הסכים שאקח אותו לאבחונים...".
7. אמה של המתלוננת הגב' מ.חז. מסרה בעדותה בפניי כי לאחר שהמתלוננת הכירה את הנאשם, היא שינתה את התנהגותה כלפיה, הפסיקה לענות לטלפונים ולבוא לבקר אותה. העדה מסרה כי חשה שדברים לא תקינים מתרחשים. יום אחד נוכח סירובם של בתה ובן זוגה לפתוח את הדלת, היא הגישה תלונה במשטרה.
- בעקבות התלונה הנאשם ובתה נעצרו והשירותים החברתיים מסרו לה את נכדתה י..
- העדה מסרה כי כשנה מאוחר יותר חודש הקשר והיא הביאה את הנכדה פעם בשלושה שבועות לבתה ואספה אותה במוצאי שבת.
- העדה הוסיפה כי הנאשם קילל אותה כמה פעמים ואמר לה לאחר שחלתה בסרטן "מכשפה זקנה עם רגל אחת בקבר, תני לנו לחיות".
8. בחקירתה הנגדית העדה אישרה כי ביתה חזרה בתשובה כשהכירה את הנאשם. העדה טענה כי בתה ניתקה קשר איתם בהשפעת הנאשם. העדה עמדה על כך ששכנים ראו את בתה עם פנס בעין והוסיפה כי בתה לא סיפרה על כך כיוון שפחדה.

העדה אישרה כי היא הגישה מספר תלונות במשטרה נגד הנאשם.

9. במזכר שערכה השוטרת רונית קיכל ביום 25.10.03 נאמר "...היום ביקש החשוד מרפ"ק אבנרי להעביר לאמו את מפתחות הבית והקצין אישר לו. וכשאמו נכנסה מסר לה את המפתחות תוך כדי שהוא אמר לה אם ישאלו אותך שאלות מה שאמרתי לך...".
10. ממזכר ת/4 עולה כי שכנתה של המתלוננת הגב' ב ס לא הסכימה למסור הודעה במשטרה.
11. ממכתב שנשלח למשטרה ת/5 עולה כי המתלוננת שהתה במקלט לנשים מוכות מיום 16.9.09 עד יום 20.10.09 עם ילדיה.
12. מטעם התביעה העיד מעבידה של המתלוננת מר ה. פ.. עד זה העיד עדות מאולצת כשברור שהוא משתדל למסור פרטים מועטים ככל האפשר.
- מאחר והעד טען שאינו זוכר פרטים רבים, הודעתו נת/16 הוגשה לעיון בית המשפט.
- העד העיד כי היה מעבידה של המתלוננת וכי לא ראה את המתלוננת עם חבלות. העד מסר כי הנאשם אמר לו כי היו בינו לבין המתלוננת צעקות.
- העד מסר כי הציע למתלוננת ליזום שלום בית בין בני הזוג, המתלוננת סירבה והיא נראתה מפוחדת...". היא ענתה לי בצורה כזאת "לא לא אל תדבר איתו כי אתה לא יודע מה הוא יעשה לי בבית...". "אני רוצה להוסיף שכן ראיתי את הפחד שהיא חיה לא יודע איך להסביר זאת, אבל היא נראית לי מפוחדת ולא ידעתי ממה...".

גרסת הנאשם

13. הנאשם מסר שתי הודעות במשטרה וכן העיד בפניי. מטעם הנאשם העידה אמו.
14. בהודעתו מיום 25.10.09 נת/1 מסר הנאשם כי הופתע ביום 16.9.09 לגלות כי אשתו והילדים עזבו את הבית, הנאשם ציין כי הדבר נודע לו ממכתב שאשתו השאירה.
- "... שראיתי את המכתב הייתי בהלם לא הבנתי אם זה הצגה או זה אמיתי עברה לי מחשבה אולי חטפו אותם...". הנאשם בדק בגני הילדים ונוכח לדעת שילדיו לא הגיעו באותו יום לגן.
- בהמשך הנאשם פנה לעובדת סוציאלית שמסרה לו כי הם יודעים היכן אשתו והילדים.

הנאשם מסר כי באותו יום דיבר עם המעביד של אשתו שאמר לו שרצה לראות אותו כדי להתרשם אם הוא אדם אלים או לא.

הנאשם מסר כי מעולם לא הרים יד על המתלוננת. אני אוהב אותה ניסיתי להבין למה היא עשתה לי את זה אחרי זה התברר לי היא היתה עובדת עליי בהרבה דברים, למשל, היא היתה בקשר עם הגרוש שלה ולא סיפרה לי... גיליתי דרך פלט שיחות כי היא היתה מדברת אתו הרבה שיחות ולא סיפרה לי...".

הנאשם ציין כי בזמן האחרון כעס על המתלוננת כיוון שלא ענתה לו בטלפון.

הנאשם לא זכר אירוע שבו הפך את הבית ביום שישי. הוא הכחיש מכל וכל זריקת בקבוק מים לעבר המתלוננת. הנאשם נשאל על תגובתו כשנודע לו שאשתו מעשנת, נאמר לו כי השיחה הוקלטה הנאשם מסר: "... לא זכור לי דבר כזה אבל אני הייתי מאוד עצבני כשתפסתי אותה מעשנת היא אבדה עליי היא אמרה לי שהיא לא מעשנת...".

הנאשם כפר כי בעט במתלוננת בנוכחות אמו. הוא מסר כי אמר לאימו שאינו רוצה אישה כזאת שעובדת עליו.

בכל פעם שנאמר לנאשם כי הוא הוקלט כשאיים על המתלוננת הוא הגיב "אני לא זוכר שאמרתי לה דבר כזה...".

הנאשם אישר כי אמר למתלוננת כי הכל יהיה בסדר אם היא תעשה מה שהוא רוצה.

15. בהודעתו מיום 26.11.09 (ת1א) מסר הנאשם: כי תחילה גר עם המתלוננת בירושלים. הוריה הגישו תלונה נגדו על הכאת בת המתלוננת. המשטרה עצרה אותו ואת המתלוננת.

לאחר ששוחררו ממעצר, המתלוננת באה לגור איתו בחולון וויתרה על ביתה.

הנאשם מסר כי למרות שאשתו הוציאה נגדו צו הגנה היא מתקשרת אליו ומשווחת שיחות ארוכות.

16. בעדותו בפניי ציין הנאשם כי היחסים בינו לבין המתלוננת התדרדרו על רקע חוסר שביעות רצונו מגידול הילדים ע"י המתלוננת.

הנאשם ציין כי בשנה האחרונה המתלוננת הגישה נגדו 43 תלונות בתחנת מוריה.

הנאשם מסר כי פינה את המתלוננת לבית חולים לאחר שבלעה כדורים.

הנאשם הכחיש חלק מהדברים שמסר בחקירתו וטען כי בחקירה במשטרה הפעילו עליו לחץ לא הוגן.

17. מעדותה של אם הנאשם הגב' ר ס עולים הפרטים הבאים: העדה מסרה כי לא היתה עדה לבעיטה שבנה בעט במתלוננת. העדה מסרה כי לא ידעה שלמתלוננת יש ילדה מבעלה הראשון "...רק אחרי

כמה שנים נודע לנו עליה...".

העדה ציינה כי בעבר יחסיה עם המתלוננת היו טובים. התובעת ציינה בפני העדה כי בהודעתה במשטרה מסרה כי היתה אהבה הדדית בינה למתלוננת וכי המתלוננת מסרה לה שבנה רוצה הרבה סקס. העדה השיבה כי אינה זוכרת שאמרה "שהוא רוצה יותר מדי סקס". העדה לא זכרה שבנה אמר לה בנכוחות שוטרת "אם ישאלו אותך שאלות, מה שאמרתי לך".

18. הסניגורית הגישה את רשימת התלונות שהוגשו על ידי המתלוננת (2/ס).

הערכת העדויות

19. משמיעת העדויות עלה כי היתה מערכת יחסים מורכבת בין הנאשם למתלוננת. הנאשם ציפה ודרש כי המתלוננת תתנהג לפי דרישותיו והגיב בתוקפנות כשלא עשתה כן. בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם שימוש באלימות אך כשנמסר לו על איומים שהשמיע שהוקלטו ע"י המתלוננת בחר לומר שלא זוכר אותם ונמנע מהכחשתם.

20. הנאשם ניסה לתאם גרסה עם אמו. האם מסרה דברים חיוביים על המתלוננת ולא הכחישה כי שינתה את עמדתה נוכח התלונה שהגישה. האם גם מסרה במשטרה כי המתלוננת סיפרה לה על בקשות מופרזות של בנה לקיים יחסי מין.

21. אם המתלוננת עשתה על"י רושם אמין. היא מסרה על חששה מהפעלת אלימות כלפי בתה ועל ניתוק היחסים ביניהם. האם התלוננה על הפעלת אלימות כלפי נכדתה התברר כי האלימות הופעלה גם על ידי בתה והדבר הביא להעברת המשמורת לסבתא.

22. בחנתי בזהירות רבה את גרסת המתלוננת והגעתי לידי מסקנה כי מסרה פרטים נכונים לגבי ההתרחשויות בינה לבין הנאשם. העדה לא הפריזה בתיאור האלימות ומסרה על אלימות שאינה ברף העליון היא הדגישה יותר את רצון השליטה של הנאשם שרצה לדעת בכל רגע היכן המתלוננת נמצאת וכן הדגישה את האלימות המילולית מצידו.

הדברים נגרמו ככל הנראה מאופיו הקנאי של הנאשם ומיחסים מורכבים בינו לבין הוריה של המתלוננת.

המתלוננת גם לא הסתירה את טיפולו המסור של הנאשם בבנם בעל הצרכים המיוחדים.

23. גם בדברי מעבידה של המתלוננת יש כדי לחזק במידת מה את דברי המתלוננת. המתלוננת ביקשה מהמעביד שלא לפנות לנאשם וציינה שהיא חוששת מתגובתו.

24. לאחר שנתתי דעתי לטענות ב"כ הנאשם וכן שקלתי כי עדות המתלוננת הינה עדות יחידה החלטתי שיש מקום לקבוע ממצאים על פי עדותה.

25. נוכח כל האמור לעיל החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 30 מרץ 2014, במעמד הצדדים.